O NOUĂ ŞI LARGĂ AMNISTIE POLITICĂ

Amnistierea delictelor politice comise intre 1 Ianuarie 1937 şi 26 Aprilie 1940

Suveranul a semnat Miercuri următorul decret lege pentru amnistierea unor infracţiuni prevăzute şi pedepsite de legea pentru apărarea ordinei în stat şi de codul penal Carol al II-lea:

Art. I. — Sunt amnestiate, în puterea acestui decret lege, pe lângă infracţiunile cu caracter politic, prevăzute în decretele legi din 26 Aprilie 1940, 9 Iunie 1940, 21 Iunie şi 22 Iunie 1940, privitoare la amnistierea unor infracţiuni prevăzute şi pedepsite de legea pentru apărarea ordinei în stat şi de codul penal Carol al II-lea şi următoarele infracţiuni, având acelaş caracter politic, săvârşite în intervalul de timp dela 1 Ianuarie 1937 până la 26 Aprilie 1940, prevăzute şi pedepsite de art. 204, 205, 206, 209, partea II-a litera b, 227, 253, 254, 255, 258, 259, 260, 261, 262, 326, 327, 328, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 352, 355, 414, din codul penal Carol al II-lea, contravenţiunile la legea pentru reglementarea vânzării şi portului armelor şi agravantele infracţiunilor de mai sus.

Art. II. — Sunt amnistiate deopotrivă, în puterea şi în condiţiunile, acestui decret lege, toate tentativele şi complicităţile de orice natură, la infracţiunile de mai sus şi la infracţiunile amnistiate prin decretele legi de amnistie anterioare, mai sus arătate.

Art. III. — Sunt stinse în puterea acestui decret lege şi pedepsele complimentare şi accesorii ale infracţiunilor de mai sus cu toate efectele lor, ale infracţiunilor ce au format obiectul decretelor legi anterioare de amnistie precum şi pedepsele complimantare şi accesorii ale acelora cari au executat pedepsele.

Deasemenea, sunt stinse în cazurile de mai sus şi măsurile de siguranţă din art. 71, punctul 8, cod penal Carol al II-lea.

Art. IV. — Constatarea caracterului politic al infracţiunilor prevăzute în articolele precedente se va face după piesele aflate în dosarele penale respective şi în cadrul instrucţiunilor explicative cu caracter regulamentar ce ministerul justiţiei este autorizat să le dea.

Dat în Bucureşti la 27 August 1940.

Expunerea de motive

Decretul lege este însoţit de următoarea expunere de motive întocmită de d prof. Ioan V. Gruia ministrul justiţiei:

Decretele cu putere de lege, din 26 Aprilie 1940, din 9 Iunie, 21 Iunie şi 22 Iunie 1940, privitoare la amnistia unor infracţiuni, prevăzute şi pedepsite de legea pentru apărarea ordinei în stat şi de codul penal Carol al II-lea, cu un anumit caracter politic, au întâmpinat în aplicaţiunea lor unele piedici născute fie din omiterea întâmplătoare a iertării unor infracţiuni mai puţin grave decât cele stinse în puterea decretelor cu putere de lege amintite, fie din înlăturarea, deasemeni întâmplătoare a tentativelor şi complicităţilor de orice fel şi a pedepselor complimentare şi accesorii ale infracţiunilor de mai sus.

Pe de altă parte, întinderea decretelor cu putere de lege preexistente este mult mărginită de împrejurările actuale, cari impun o întindere a iertării la acele cazuri pentru cari şi executarea pedepselor şi existenţa însăşi a infracţiunilor nu prezintă vreo utilitate generală care să pounceească menţinerea regimului legal în vigoare.

Preocupat de aceste necesităţi, evidente şi lămuritoare în însăşi enunţarea lor, am socotit că este locul să propun o cuprinzătoare legiferare în materie.

Textele proectului de decret cu putere de lege sting infracţiunile cu un anumit caracter politic, prevăzute în cuprinsul lui, fixând însă, în grija de a discrimina în domeniul de aplicare al decretului, pentru puternice consideraţiuni, un timp limitat în ceeace priveşte epoca săvârşirii infracţiunilor şi anume: numai infracţiunile săvârşite în intervalul de timp dela 1 Ianuarie 1937 până la 26 Aprilie 1940, *cad în incidenţa acestui decret cu putere de lege.*

In puterea şi condiţiunile acestui decret sunt stinse deopotrivă, toate tentativele şi complicităţile, de orice natură, la infracţiunile de mai sus şi la infracţiunile amnistiate prin decretele anterioare. Deasemeni, sunt declarate stinse şi pedepsele complimentare şi accesorii ale infracţiunilor de mai sus, cu toate efectele lor, ca să nu fie cu putinţă vre-o neînţelegere în ceeace priveşte întinderea aplicării lui, şi pentru a clarifica, în limitele acestor principii şi efectele decretelor anterioare de amnistie, am precizat că dispoziţia aceasta se aplică şi la infracţiunile stinse prin aceste decrete; am întins în sfârşit, această prevedere şi asupra pedepselor complimentare şi accesorii ale acelora care au executat pedepsele şi la măsurile de siguranţă cuprinse în art. 71 punctul 8 din codul penal Carol al II-lea.

Trebue să precizez că prin art. 4 al acestui decret cu putere de lege am fixat o regulă necesară în scopul bunei lui aplicări, statornicind că, în cadrul instrucţiunilor cu caracter regulamentar, pe cari le va da ministerul de justiţie, se va constata caracterul politic al infracţiunilor prevăzute în articolele decretului, după piesele aflate în dosarele competente. Această constatare însă revine în întregime organelor legale învestite după prevederile dreptului comun în materie, cu o asemenea atribuţiune.

Gândul din care izvorăşte această propunere este pătruns de cea mai puternică grije de a statornici, prin adâncă înţelegere şi prin comună voinţă, o unitate desăvârşită, între fii cei buni ai patriei.

Astfel vom birui timpurile.

SOSIREA D-LUI GIUSEPPE ADAMI IN CAPITALĂ

Primirea în Gara de Nord

D. Giuseppe Adami, directorul „Institutului central de statistică al Italiei", unul din conferenţiarii cei mai de seamă ai Italiei fasciste, a sosit Miercuri seara, la ora 10.30 în Capitală cu „Simplon"-ul, invitat fiind de d. Nichifor Crainic, ministrul propagandei naţionale.

La descinderea din vagon, pe peronul gării de Nord, d-sa a fost întâmpinat de d-nii Al. Busuiocescu, secretar general al ministerului propagandei naţionale; profesor Onicescu preşedintele asociaţiei „Amiciţia italo-română"; Zadic, secretar general al acestei instituţii; Bruno Manzzoni, directorul „Institutului de cultură italiană"; Giovani Costa, ataşatul de presă al Italiei la Bucureşti, etc.

Dela gara de Nord, distinsul oaspe a fost condus, în automobil, la hotelul „Ambasador" unde i s'a rezervat camera şi unde urmează să fie găzduit în timpul cât va rămâne în Capitala noastră.

GRAV ACCIDENT DE TREN IN GARA AIUD

CINCI VAGOANE DISTRUSE. — UN MORT ŞI CÂŢIVA RĂNIŢI

Aiud, 28 August

Acceleratul 302 Oradea-Bucureşti, fiind greşit îndrumat, a lovit la spate, la eşirea din staţia Aiud, un tren de marfă ce staţiona în gară.

Locomotiva acceleratului a fost grav avariată, iar cinci vagoane dela trenul de marfă complet distruse.

Frânarul Ilie Popovici dela trenul de marfă a fost omorît. Dela accelerat sunt câţiva uşor răniţi.

Au fost arestaţi, pentru cercetări, impiegatul Beraru, trei acari şi mecanicul Ţărău.

Unirea dela Alba-Iulia

Pregătirea adunării naţionale. — Alegerea deputaţilor cu vot universal pe circumscripţii electorale. — Membrii de drept ai acestui parlament naţional cu caracter constituant

Convocarea adunării la Alba-Iulia

II

După ce au dat greş tratativele cu guvernul maghiar, marele sfat al naţiunii române a continuat cu o intensitate şi urgenţă justificată organizarea consiliilor şi gărzilor naţionale în toate colţurile locuite de români, ca în clipa proclamării unirii tot neamul nostru să fie gata pentru a intra la posturile de comandă ale stăpânirii româneşti.

In fiecare suflet ardea dorinţa de a se întregi în marea comunitate a naţiunii sale. Din toate regiunile veneau memorii, moţiuni şi adeziuni în acest sens, între cari trebuie amintit în primul rând actul semnat de toţi arhiereii români din Transilvania, prin care s'au ataşat şi s'au supus hotărîrilor marelui Sfat. A-ceastă declaraţie de aderare a episcopilor ortodocşi şi greco-catolici prezintă o importanţă istorică, deoarece cu acest prilej reprezentaţii celor două biserici naţionale şi-au dat mâna pentru o muncă şi luptă comună ca să înfăptuiască unirea românească.

Rolul cel mai însemnat pe care l-a îndeplinit marele sfat dela Arad a fost pregătirea, convocarea şi organizarea adunării naţionale dela Alba-Iulia, care să proclame pe baza principiului de autodeterminare unirea cu Romînia. Această adunare trebuia să aibe caracterul unui parlament constituant, compus din deputaţi aleşi cu vot universal şi din membrii de drept, cari să reprezinte toate aşezămintele şi corporaţiunile bisericeşti, sociale, culturale, sportive, economice sau de orice altă natură ale neamului românesc. Adunarea naţională trebuia astfel alcătuită, încât fizionomia ei să fie oglindirea fidelă, a voinţii tuturor Românilor din Transilvania şi celelalte regiuni.

A două zi după ruperea definitivă a tratativelor cu ministrul Oscar Jászi, Consiliul naţional român central dela Arad a dat la 15 Noembrie 1918 un regulament pentru alegerea deputaţilor adunării naţionale, pe care l-a comunicat tuturor „consiliilor naţionale române judeţene, cercuale şi comunale de pe teritoriile locuite de români ale Ardealului, Ungariei şi Banatului Timişan". In conformitate cu dispoziţiunile acestui regulament au fost chemaţi toţi românii să aleagă pe bază dreptului de vot universal câte cinci deputaţi de fiecare circumscripţie electorală, având-se în vederea delimitarea cercurilor astfel cum au existat ele la ultimele alegeri parlamentare din 1910. Despre actul alegerii, biroul electoral al fiecărei circumscripţii, compus din preşedinte, secretar şi scrutatori (bărbaţi de încredere), a dresat proces verbal şi după îndeplinirea tuturor formelor legale şi procedurale, a emis un mandat de deputat (credenţional) pe numele fiecărui ales, cu care acesta să se justifice la constituirea adunării naţionale. Birourile electorale au fost formate la iniţiativa şi sub conducerea consiliilor naţionale, cari s'au îngrijit şi de convocarea tuturor românilor la votare. Insuflerirea şi unanimitatea cu cari s'au făcut aceste alegeri purtau în sine pecetea voinţii de unire cu care au fost simbolic învestite toate mandatele deputaţilor trimişi la marea adunare naţională ca să voteze şi să aclame eterna alipire la Regatul Român.

Ca adunarea naţională să aibă o valoare naţională şi politică, iar proporţiile ei să atingă cadrele importanţei istorice pe care o avea, Marele Sfat al Naţiunii Române prin convocarea publicată la 20 Noembrie 1918, a chemat pe ziua de 1 Decembrie la Alba-Iulia, nu numai pe deputaţii aleşi în acest scop cu vot universal de toate circumscripţiile electorale din teritoriile româneşti, dar în acelaşi timp o serie de reprezentanţi autorizaţi pe cari i-a încadrat în parlamentul constituant dela Alba-Iulia ca membrii de drept. Aceşti delegaţi oficiali ai adunării naţionale erau: episcopii români din Ungaria şi Transilvania, toţi protopopii în funcţiune ai celor două confesiuni româneşti, câte un delegat al fiecărui Consistoriu şi Capitlu, câte doi delegaţi ai societăţilor culturale (Astra, Fondul de teatru, Asociaţiunea Arădană, etc.), câte două delegate din partea fiecărei reuniuni de femei, câte un reprezentant al corpului profesoral dela fiecare scoală secundară, pedagogică sau teologică, câte doi delegaţi de fiecare reuniune învăţătorească, câte doi delegaţi de fiecare reuniune de meseriaşi, câte doi delegaţi ai tinerimei universitare, apoi delegaţii partidului social-democrat român şi în sfârşit garda naţională reprezentată prin câte un ofiter şi un soldat din fiecare secţiune judeţeană.

Alături de aceşti deputaţi aleşi şi de membrii de drept ai adunării naţionale constituante, cari prin votul lor oficial au dat formă juridică şi politică actului de unire şi de autodeterminare, au fost la Alba-Iulia în ziua de 1 Decembrie 1918 peste o sută de mii de români, proclamând în câmpia libertăţii prin glas unanim acceptarea hotărîrilor pronunţate cu însufleţire de forul lor reprezentativ. Acest glas, în care vibra toată gama sbuciumărilor din trecut şi a nădeidilor din viitor, a fost expresiunea voinţii întregului neam românesc care i-a dat unirii dela Alba-Iulia o înaltă valoare naţională şi istorică.

(Va urma)

AUREL COSMA

—x◆x—

Membrii echipagiului avionului prăbuşit in codrii Hunedoarei au fost conduşi Miercuri la locul de veşnică odihnă

Inmormântarea pilotului de linie adj. şef Gheorghe Dodani

Corpul neinsufleţit al pilotului Dodani e dus sprelocul de veci

Miercuri s'a făcut la cimitirul Bellu înmormântarea pilotului de linie al soc. „Lares", adjutant şef Gheorghe Dodani, căzut la datorie la conducerea avionului de pasageri, luptând până în ultima clipă cu furtuna care l-a răpus.

In capela în care a fost aşezată, pe catafalc, racla cu trupul lui sdrobit, mâini ploase au depus numeroase corbane şi jerbe de flori.

Au fost de faţă la trista ceremonie membrii familiei, d-nii amiral Păiş, ministrul aerului şi marinei: g-ral Achile Diculescu, subsecretar de stat al aerului; Gh. Fotino, preşedintele soc. „Lares", comandor Andrei Popovici, directorul general al societăţii; căp. I. Popa, ing. Cociaşu, Paul Demetrescu şi Adrian, directori la soc. Lares; Hans Martx şi dr. Hul, din partea soc. „Deutsche Lufthansa", contele de Sera, din partea soc. „Alla Littoria", comandor Mincu, directorul aviaţiei comerciale; general Papană; general Negrescu; comandorii Al. Ionescu, Felix Stănculescu; Simion; C-dor Cicei, Capşa, Mirescu, C. Naumescu; căp. Udriski Traian; piloţii: d-na Virginia Tomas; Nadia Ruso, d-na Mariana Drăgescu, Max Manolescu, Băzu Cantacuzino, Radu Mihai, Etena, Emil Negoiţă, Cuţi Dacian; radiotelegrafiştii: I. Dumitrescu, Carol Lorentz, I. Bezea, Şt. Duţescu, N. Condrea, şi alţii, precum şi un mare număr de prieteni şi cunoscuţi ai decedatului.

D. amiral Păiş, ministrul aerului şi marinei, a depus pe sicriul pilotului Gheorghe Dodani, decoraţia „Virtutea aeronautică de război", pe care M. S. Regele a binevoit a i-o decerne „post morten".

Serviciul religios a fost oficiat de protoereul Andrei Georgescu, confesorul garnizoanei, preotul Popescu-Lahovary, confesorul aviaţiei şi preotul I. Păscuiescu-Orlea. Răspunsurile au fost date de corul bisericii Popa Tatu, sub conducerea maestrului Victor Picvan.

După oficierea serviciului religios, d. căpitan *I. Popa*, director la soc. „LARES", a rostit următoarele:

In calendarul celor trei ani de existenţă a societăţii „LARES" ziua de 23 August anul acesta, marchează, după neîntrerupte zile de trudnice stăruinţe pentru durarea unei temeinice organizări de tehnicitate pur românească în domeniul transporturilor aeriene şi după necontenite şi binecuvântate succese, cea dintâi pagină de doliu şi de grea încercare sufletească.

Accidentul de aviaţie, care a secerat viaţa celor doi camarazi, a fost unul din cele mai grele şi mai dureroase. Pentru noi, cei rămaşi, el a fost o lovitură năprasnică, o lovitură de trăsnet, care ne-a zguduit din temelii şi ne-a umplut sufletele de durere şi de jale.

Cei doi camarazi, cari ne-au părăsit, erau nu numai nişte buni colegi, ci şi nişte prieteni sufleteşti, cu cari ne-am legat prin strânse legături de muncă şi de viaţă.

Ei au fost